

HUSKVARNA MISSIONSFÖRSAMLING

Telefoner:

Föreståndaren 617
Ungdomsledaren 1280
Missionskyrkans exp. och
Vaktmästare 370
Sommarhemmet Klippan 402

Huskvarna den 20/12 -50

Postgiro 344719

Ni kära därhemma!

Nu kan det kanske vara på tiden att få iväg en hälsning till Er därhemma. Och jag skall väl först tacka för brevet som Milla skrev någon gång i våras. Sedan dess ha vi faktiskt inte hört av varandra brevlades. Ja jag hade en hälsning från Sune i samband med Gustavs 50-årsdag och jag skrev också några rader tillbaka.

Förra vintern och våren gick vi nog och funderade smått på att ta en avstickare hem i samband med konferensen i Stockholm. Men av flera skäl reste jag ensam till Stockholm. Jag var ombud och jag ville ha Amy med, men vi fick ta vår semester först, förra sommaren, vi är ju två predikanter här, och den ene får ta semestern först det ene året, den andre det andra. På så sätt skulle Stokholms-Gotlande-resan och resan till Donsö ha kommit med bara ett par veckors mellanrum. Så var det Lillemors examen i de dagarna. Och så hörde vi ju i brevet att Ni väntade smått och då förstod vi att det ju inte kunde vara så lämpligt för Milla att ta emot oss. Men nu hoppas vi till sommaren få göra Stockholmsresan tillsammans och kanske då titta hem ett par dagar. Såvida förhållandena ute i stora världen är sådana att man kan komma sig någonstans.

Jag hörde av Sunes brev att Ni fått en pojke i augusti. Gratulerar! Men Milla hade väl behövt en hjälp i köket snart. Men när allt går väl vid ett sådant tillfälle är man tacksam för vad det än blir. Hoppas Milla är stark igen och att Ni har någon kvinnlig hjälp, ty ensam kan hon väl inte klara upp alltsammans. Hoppas att Ni får vara friska och starka, ty det behövs när arbetet är mycket och barnen små och krävande.

Och hur är det med pappa? Han är ju kvar på S:t Olof hörde jag. Är han medveten om var han befinner sig, så är det väl inte så roligt för honom. Men å andra sidan fanns det väl inga andra vårdmöjligheter för honom. Är det omöjligt att få honom till något ålderdomshem om han blir lugn eller får han fortfarande tillfällena, när han blir våldsam? Och hur är det med värken i benet? Och känner han igen er när ni besöker honom? Jag hörde att Gerda går till honom rätt ofta. Jag känner sånt medlidande med honom var gång han är i mina tankar, att hans sista år skulle bli sådana. Men sådant står inte i mänsklig makt att ändra. Jag funderar ibland på att åka hem till honom innan sommaren, men han kanske inte är så klar att han har någon glädje av ett sådant besök. Vad tror Ni?

Ja, hos oss går allt sin jämna gång. Amy är nu stark igen som väl är och det behövs om hon skall orka med att kalra upp sitt hushåll på sex personer, där ingen hjälper till, men alla drar ner. Då barnen går i skolan varken orkar eller hinner de ett grand mer än sin skola. Så pressande är skolorna. Amy har vävt två stora mattor nu på senhösten. Hon har haft en stor vävstol på över två meters bredd till låns. Hon repade upp en sniljeflossa, som hon vävt för 14 år sedan och nu var slut i varpen och vävde om den tillsammans med pappersfilt. Det blev mycket vackra mattor.

Urban fortsätter på Tekn. Gymnasiet i Jönköping och har nu hunnit jämt halvvägs fram till ingenjörsexamen. Han får arbeta oerhört hårt, stiger upp 7 varje morgon och lägger sig aldrig en kväll före 11, ibland 12 eller senare. Det blir långa arbetsdagar och tankearbete pressar ju mycket mer än annat arbete. Hittills har han klarat sin skola riktigt bra. Detsamma gäller Margaretha. Hon går sista året i realen nu, hon kom hem med terminsbetyget i dag, 12 AB i betyget är ju mycket fint, så hon låg faktiskt bäst till i sin klass. Hon vill gärna fortsätta fram till studenten och vi skall väl försöka hjälpa henne. Thorvald slutade sina studier i halva höstterminen förra året. det var synd om honom att han skulle få byta skola genom flyttningen. Han arbetar på kontoret på Huskvarna Vapenfabrik så länge. Han har kommit att intressera sig för radio och har byggt en stor mottagare, en särdeles fin sak, som kostat honom flera hundra kronor och flera hundra timmars arbete. Men han har lärt sig åtskilligt också på det sättet. Han kanske kommer att fortsätta på den vägen. När han mönstrade begärde och kom han till Flottans radiotelegrafistskola. Så han skulle få fri utbildning till radiotelegrafist där. Urban kom ju till A 7 i Visby, till fotoskolan där, när han mönstrade. Han har inte fått någon inkallelse ännu, och begär väl uppskov så länge han går i skola.

På tal om detta, så är det hemskt ute i världen just nu. Man går riktigt i undran hur det hela skall utveckla sig. Hela världen är ju i gungning. Och ingen plats på jordklotet är säker nu. Så vi vet inte vilka tider vi gå till mötes. Det är möjligt, för att inte säga troligt att det blir en tid av omvälvningar och nöd fram till dess att den store Förlossaren kommer. Då blir det andra tider. Jag önskar så innerligt att du och Milla gör er redo för den dagen, med all sannolikhet är den inte långt avlägsen. Och vilket det än blir är det tryggast att höra Gud till. Det vet ni båda. Ja nu får jag sluta mina rader till er för denna gång. Jag får önska er en god och rik högtid. Så ber jag, nej vi alla, om våra hälsningar till er, till pappa, till släkten i Visby och övrig släkt och alla vänner. Vi är alla friska och mår gott. Gud med oss alla.

Så hoppas vi, nej ber, att Ni skriver nu under helgen, så vi får höra lite ifrån Er.

Värligen Kärnen